

Nr 64.

Ankom till riksdagens kansli den 23 april 1920 kl. $\frac{1}{2}$ 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående allmänningsskogar i Västerbottens och Norrbottens län.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 14 februari 1920 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 176, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående allmänningsskogar i Västerbottens och Norrbottens län.

Förslaget är av följande lydelse:

» Förslag

till

förordning angående allmänningsskogar i Västerbottens och Norrbottens län.

§ 1.

Område, som vid avvitrning inom Västerbottens eller Norrbottens län blivit utlagt till allmänningsskog, skall bibehållas oförminskat.

§ 2.

För varje allmänningsskog skall utfärdas särskilt reglemente.

Förslag till sådant reglemente uppgöres av vederbörande länsstyrelse efter delägarnas hörande samt underställes Kungl. Maj:ts prövning och fastställelse.

§ 3.

Delägarnas beslutanderätt i alla frågor rörande allmännings-skogen skall, där icke i reglementet är annorlunda stadgat, utövas av en av dem utsedd allmänningsstyrelse. Närmare föreskrifter angående denna styrelse, dess verksamhet m. m. meddelas i reglementet.

§ 4.

Allmänningskog skall behandlas enligt hushållningsplan, som, där icke särskilda förhållanden annat påkalla, skall upprättas enligt samma grunder som för kronopark.

Förslag till sådan hushållningsplan uppgöres efter förordnande av domänstyrelsen och tillkommer det samma styrelse att, sedan förslaget granskats av vederbörande överjägmästare, med nödiga befunna ändringar och tillägg fastställa detsamma till ledning och efterrättelse vid skogens skötsel.

Närmare föreskrifter rörande hushållningsplanen och dess tillämpning meddelas av domänstyrelsen.

Till dess dylik hushållningsplan upprättats och fastställts, skall för allmänningskogs skötsel och vård gälla vad som föreskrivits uti det rörande detta ämne för varje allmänningskog utfärdade kungl. brev eller ock annorlunda stadgats.

§ 5.

Allmänningskog står under skogsstatens uppsikt och kontroll och skall, där ej särskild förvaltare för densamma anställts i den ordning § 8 stadgar, jämväl stå under skogsstatens vård och förvaltning, därvid utsyningsförslag uppgöres i samråd med allmänningsstyrelsen och omhänderhavda medel redovisas till vederbörande länsstyrelse.

§ 6.

All avverkning å allmänningskog skall ske efter utsynning. Därvid skola träd, som vid roten hålla 15 centimeter eller mera i genomskärning, särskilt stämplas.

För utsynning och stämpling av virke å allmänningskog, som står under skogsstatens vård och förvaltning, skall till statsverket gäldas gottgörelse enligt grunder, som bestämmas av Kungl. Maj:t.

§ 7.

Beträffande allmänningsskog, som står under skogsstatens vård och förvaltning, äga allmäningsdelägarna med vederbörande skogstjänsteman överenskomma om utövändet av förvaltningsverksamhet beträffande skogen utöver den, som åligger honom på grund av hans tjänst. För den befattning skogstjänsteman på grund härav kan komma att taga med allmänningsskogens skötsel, skall av allmänningens medel till statsverket gäldas ersättning med belopp, som fastställas av Kungl. Maj:t på förslag av domänstyrelsen.

§ 8.

Besluta delägare att för skötsel och vård av allmänningsskog, för vilken reglemente och hushållningsplan blivit fastställda, anställa särskild förvaltare, ingive allmäningsstyrelsen till vederbörande länsstyrelse förslag till de avlöningsförmåner, som för viss bestämd tid skola utgå till tjänstens innehavare. Finner länsstyrelsen förslaget härutinnan lämpligt, fastställer länsstyrelsen detsamma.

För tjänstens erhållande ingivna ansökningar jämte förslag till dess besättande för den tid, avlöningsförmåner fastställts, skola av allmäningsdelägarna överlämnas till länsstyrelsen, som förordnar om tjänstens uppehållande.

Behörig till erhållande av dylikt förordnande är endast den, vilken fullgjort vad som erfordras för vinnande av anställning såsom jägmästare.

Före sig delägarna därom, må samme person kunna utses till förvaltare för två eller flera allmänningsskogar inom samma län.

Om länsstyrelses beslut i fråga om anställande för allmänningsskog av särskild förvaltare skall domänstyrelsen underrättas.

§ 9.

För allmänningsskog anställd särskild förvaltare är, på sätt i vederbörande reglemente närmare bestämmes, redovisningsskyldig inför länsstyrelsen och allmäningsstyrelsen.

Sådan allmäningsförvaltare åligger att årligen till vederbörande överjägmästare avgiva dels å tid, som bestämmes i reglementet, berättelse över allmänningens förvaltning under det sistförflutna året, dels ock, på sätt och tid, som för jägmästare är bestämt, i samråd med allmäningsstyrelsen uppgjort utsyningsförslag, som skall prövas och fastställas av domänstyrelsen.

§ 10.

Därest allmäningsdelägare icke skulle på ett tillfredsställande sätt handhava av dem med biträde av särskilt antagen förvaltare utövad vård och förvaltning av allmänningsskog, äger Kungl. Maj:t på anmälan av vederbörande länsstyrelse eller domänstyrelsen förordna, att skogen skall övergå till skogsstatens vård och förvaltning. Därefter må icke allmäningsdelägarna utan tillstånd av Kungl. Maj:t ånyo övertaga sådan vård och förvaltning.

§ 11.

Bevakare å allmänning antages, då densamma står under skogsstatens vård och förvaltning, av domänstyrelsen efter förslag av vederbörande jägmästare och överjägmästare. Står allmänningsskog under delägarnas vård och förvaltning, tillkommer det vederbörande länsstyrelse att på förslag av allmäningsförvaltaren efter överjägmästarens hörande antaga bevakare å allmänningen. Alla kostnader för bevakning bestridas städse av allmänningens medel.

§ 12.

Försäljning av i fastställd hushållningsplan bestämd avverkning skall, sedan försäljningsvillkoren blivit efter förslag av allmäningsstyrelsen fastställda av vederbörande länsstyrelse, ske å offentlig auktion inför länsstyrelsen, som i närvaro av överjägmästaren och ombud för allmäningsdelägarna prövar avgivna anbud.

I avseende å försäljning från allmänningsskog av virke m. m. under hand äga dock jägmästare ävensom, där i reglementet ej annorlunda bestämmes, allmäningsförvaltare enahanda befogenhet, som för jägmästare är medgivet beträffande kronopark.

Under vilka förutsättningar och villkor annan försäljning eller ock upplåtelse av nyttjanderätt eller rätt till jakt eller fiske må äga rum från allmänningsskog, bestämmes i reglementet. Intill dess så skett, skola stadgandena härutinnan i för skogen utfärdat kungl. brev vinna tillämpning eller, där sådana stadganden icke finnas meddelade, vederbörande länsstyrelse därom besluta.

§ 13.

Det åligger allmäningsstyrelse att årligen i samråd med vederbörande jägmästare eller allmäningsförvaltare efter delägarnas hörande

uppgöra och till länsstyrelsen för prövning och fastställelse före den 1 november insända förslag till utgiftsstat för allmänningskog för nästkommande år.

§ 14.

Avkastningen från allmänningskog skall förvaltas enligt grunder, som angivas i reglementet.

Av skogens avkastning skola i första hand gäldas kostnader för skogsindelning och hushållningsplan jämte de årliga utgifterna för förvaltning och bevakning, för underhåll av den för allmänningskogen särskilt anställda personalens boställen samt för skogsodling och andra skogsvårdsarbeten ävensom för avverkning och övriga av hushållningsplanen eller särskilda föreskrifter föranledda kostnader, däruti inbegripna statsverket för visst fall tillkommande utsyningsavgifter.

Angående användningen av vad därefter må av avkastningen återstå bestämmas i reglementet.

Genom denna förordning upphävas de i kungl. brev och reglementen angående allmänningsskogar i Norrbottens län eller eljest meddelade bestämmelser, som strida mot vad i denna förordning föreskrives.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1920.»

Beträffande utredningen i ärendet tillåter sig utskottet hänvisa till berörda statsrådsprotokoll.

Såsom i statsrådsprotokollet närmare utvecklas hava de bestämmelser, som för närvarande gälla för allmänningskogarna i Norrbottens län, utfärdats i form av särskilda kungl. brev för varje skog. För de under bildning varande allmänningskogarna i Västerbottens län samt för de allmänningar, som tillkommit vid efteravvittring inom Arjeplogs, Jokkmokks och Gällivare socknar av Norrbottens län, saknas ännu bestämmelser. I likhet med norrländska skogsvårdskommittén har föredragande departementschefen funnit det önskvärt, att förhållandena beträffande samtliga dessa skogar regleras genom en särskild, för alla gällande författning. Häremot har ej heller under ärendets utredning från något håll erinran framställts. Men under det att den norrländska

Utskottet.

skogsvårdskommitténs i ämnet framlagda författningsförslag även innefattade bestämmelser om grunderna för omröstning å sammanträde med delägarna m. m., har däremot departementschefen ansett författningen böra för närvarande inskränkas till att reglera själva skogsskötseln å allmanningen och därmed oskiljaktigt sammanhängande förhållanden. Bestämmelser i övriga ämnen borde enligt departementschefens mening tillsviðare liksom hittills meddelas av Kungl. Maj:t genom särskilda beslut beträffande de olika allmänningarna. Orsaken härtill vore, enligt departementschefens uttalande, att en allmän författning, upptagande bestämmelser även i sistnämnda avseenden, krävde ytterligare och mera omständlig beredning, samt att nya föreskrifter i fråga om allmänningsarnas skogsskötsel synts departementschefen så angelägna, att deras åvägbringande icke borde uppskjutas.

I fråga om det nu framlagda författningsförslagets särskilda bestämmelser har under utredningen i ärendet allenast på en punkt meningsskiljaktighet kommit till synes, nämligen beträffande föreskriften i 11 § av förslaget, att alla kostnader för bevakning städse skola bestridas av allmänningens medel. Med avseende härå vill utskottet endast uttala, att utskottet i likhet med departementschefen och på de av honom anförda skälen för sin del anser, att något statsbidrag icke bör utgå till allmänningsbevakare.

Då utskottet vid granskning av förevarande förslag till förordning ej heller i övrigt funnit anledning till att däremot framställa någon anmärkning, får utskottet hemställa,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 april 1920.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: se utlåtande nr 62.